

Κεφάλαιο 5

Η Θράκη, η Μικρά Ασία και ο Πόντος,
ακμαία ελληνικά κέντρα

Με το πρωτόκολλο που υπέγραψαν στο Λονδίνο οι Μεγάλες Δυνάμεις το 1830, ρυθμίστηκε το ελληνικό ζήτημα και συγκροτήθηκε ανεξάρτητο ελληνικό κράτος. Το Πρωτόκολλο του Λονδίνου δύναται να ικανοποιούσε δύλες τις προσδοκίες των Ελλήνων. Τα σύνορα του νέου κράτους ήταν περιορισμένα, αφήνοντας έξω από τα όριά του πολλούς ελληνικούς πληθυσμούς καθώς και σημαντικές πόλεις, όπου ανθούσε το ελληνικό εμπόριο. Ιδιαίτερα στη Θράκη, στα παράλια της Μικράς Ασίας, στον Πόντο αλλά και στην απομακρυσμένη Καππαδοκία ζούσαν εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, που ήταν Ορθόδοξοι Χριστιανοί και μιλούσαν την ελληνική, την τουρκική ή την αρμενική γλώσσα.

SOUVENIR DE SMYRNE.

Vue générale du quais.

▲ Άποψη της Σμύρνης

Οι Έλληνες των αλύτρωτων περιοχών της Θράκης, της Μικράς Ασίας αλλά και του Πόντου, κυρίως αυτοί που κατοικούσαν στις μεγάλες πόλεις, είχαν υποστεί το 1821 αρκετές διώξεις από τους Τούρκους. Σταδιακά όμως και ιδίως μετά το 1856 οι συνθήκες ζωής τους βελτιώθηκαν, έπειτα από τις μεταρρυθμίσεις που επέβαλλαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία οι Μεγάλες Δυνάμεις και τις πρωτοβουλίες που ανέπτυξε το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Οι υπόδουλοι Έλληνες, υπό την ηγεσία του τοπικού μπτροπολίτη, διοικούνταν από εκλεγμένους δημογέροντες, από εφόρους που φρόντιζαν για την εκπαίδευση και από τις επιτροπές των ναών. Μόνο στον Πόντο ο μπτροπολίτης ήταν κάτω από την εξουσία του Τούρκου διοικητή.

Αργότερα εγκαταστάθηκαν στις περιοχές αυτές Έλληνες πρόξενοι και εμπορικοί αντιπρόσωποι, οι οποίοι σε συνεργασία με τους κληρικούς υπεράσπιζαν τα συμφέροντα των Ελλήνων. Κατά τον 19^ο αιώνα οι Έλληνες υπόκοοι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ανέπτυξαν σημαντική εκπαιδευτική και πολιτιστική δραστηριότητα. Στην Κωνσταντινούπολη είχε ιδρυθεί το 1836 η «Κεντρική Εκκλησιαστική και Πνευματική Επιτροπή», που επόπτευε την εκτύπωση βιβλίων για την εκπαίδευση, πρωθιόνε τη συστηματική καλλιέργεια της ελληνικής γλώσσας και ίδρυε Αρρεναγωγεία για τα αγόρια και Παρθεναγωγεία για τα κορίτσια.

Προς την ίδια κατεύθυνση εργάζονταν οι φιλολογικοί σύλλογοι και διάφορα σωματεία. Καθώς η βοήθεια από το ελληνικό κράτος ήταν γενικά περιορισμένη, οι Έλληνες της περιοχής κάλυπταν μόνοι τους τις δαπάνες των πνευματικών δραστηριοτήτων τους.

Η Θράκη ήταν χωρισμένη σε δύο επαρχίες, της Κωνσταντινούπολης και της Αδριανούπολης, ενώ περιελάμβανε εδάφη έως την Κομοτηνή. Τους συμπαγείς ελληνικούς πληθυσμούς της Θράκης αραίωναν οι αναγκαστικοί εξισλαμισμοί, οι μεταναστεύσεις εξαιτίας επιδημιών, στρατολογιών και πολέμων ή και οι εκβούλγαρισμοί κατοίκων, όπως στην Ανατολική Ρωμυλία. Παρόλες τις δυσκολίες όμως, η οικονομική δραστηριότητα των Ελλήνων ήταν τόσο ανεπτυγμένη, ώστε γίνονταν εξαγωγές π.χ. σιταριού ή καπνών της Ξάνθης.

Στη Μικρά Ασία και στον Πόντο, μετά από τις πρώτες μεταναστεύσεις Ελλήνων προς τη Ρωσία και στα ενδότερα της Ανατολίας, ο ελληνικός πληθυσμός αυξήθηκε κατά πολύ. Την ίδια εποχή πήρε μεγάλες διαστάσεις το ζήτημα των κρυπτοχριστιανών (κλωστών). Πρόκειται για Χριστιανούς που μόνο φαινομενικά είχαν αποδεχθεί τη μουσουλμανική θρησκεία. Οι Έλληνες της περιοχής διακρίθηκαν στο εμπόριο και τη ναυτιλία. Καλλιέργησαν επίσης για αιώνες τα γράμματα ιδρύοντας ξακουστά σχολεία, όπως η Εναγγελική Σχολή της Σμύρνης και το Φροντιστήριο της Τραπεζούντας και εκδίδοντας εφημερίδες ή βιβλία.

Άλλα και οι Έλληνες που ζούσαν στην περιοχή της Καππαδοκίας προόδευσαν, παρά τη γεωγραφική τους απομόνωση και τη βαριά φορολογία. Επίσης αρκετά βιβλία τυπώθηκαν στα καραμανλίδικα, στην τουρκική δηλαδή γλώσσα αλλά με ελληνικούς χαρακτήρες.

❖ Γλωσσάρι

Εποπεύω: Επιβλέπω.

Επιδημία: Η εξάπλωση αρρώστιας σε μια περιοχή σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Ανατολική Ρωμυλία: Περιοχή στην οποία κατοικούσαν πολλοί Έλληνες. Σήμερα αποτελεί τμήμα της Βουλγαρίας.

Ενδότερα: Το εσωτερικό, η ενδοχώρα.

Ανατολία: Η Μικρά Ασία.

Ὡς Οι πηγές αφηγούνται...

1. Περιγραφή των Σμυρνιών

«Ξύπνιοι, ευκίνητοι, ευφύεστατοι και εξαιρετικά διασκεδαστικοί, οι Έλληνες της Σμύρνης είναι καφετζήδες, παντοπάλες ή βαρκάρηδες: τρία επαγγέλματα που τα προτιμούν στην κατώτερη τάξη, όπως οι συμπατριώτες τους της ανώτερης τάξης διαλέγονταν το επάγγελμα του δικηγόρου ή του γιατρού. Αν είσαι καφετζής, φλυαρείς όλη μέρα, μαθάνεις όλα τα νέα, μιλάς για τα πολιτικά, βρίζεις τους Τούρκους, κινείσαι, δρας και αγωνίζεσαι με τον τρόπο σου για τη Μεγάλη Ιδέα. Αν είσαι παντοπάλης, πουλάς λίγο απ' όλα, εμπορεύεσαι, συναλλάσσεσαι, πράγματα που αποτελούν ατέλειωτη ευτυχία για έναν Έλληνα. Αν είσαι βαρκάρης, βρίσκεσαι διαφκώς συντροφιά με τη θάλασσα, αυτή την παλιά φίλη των απογόνων του Οδυσσέα, κινείσαι δεξιά-αριστερά στο πήγαιν' έλα του λιμανιού, γνωρίζεις καινούργια πρόσωπα, ρωτάς τους ταξιδιώτες που ρχονται από μακριά, φιλονικείς μαζί τους για την τιμή της μεταφοράς – άλλη μια σπάνια απόλαυση για τον Έλληνα. Πρόκειται για μια φυλή διασκεδαστική και τελικά συμπαθητική, παρά τα ελαττώματά της, υπομονετική, ανθεκτική, ολιγαρκή και ελαφρά επίμονα προσηλωμένη στην ακατάβλητη προσδοκία της».

G. Deschamps, Στους δρόμους της Μικρασίας. Οδοιπορικό 1890, μετάφραση Σ. Κασεσιάν, Αθήνα 1990, σ. 159.

2. Αναφορά Βρετανού Υποπρόξενου στην Τραπεζούντα προς το βρετανικό Υπουργείο των Εξωτερικών. Τραπεζούντα, 10 Νοεμβρίου 1857

«Έχω την τιμή να σας πληροφορήσω ότι τον περασμένο Ιούλιο εξακρίβωσα ότι 600, περίπου, ελληνικές οικογένειες, κυρίως χτίστες, κάτοικοι της Σάντας, ενός χωρίου αυτής της περιοχής, επρόκειτο να μεταναστεύσουν στο Πότι της Ρωσίας. Ο Ρώσος Πρόξενος τους υποσχέθηκε εργασία στην κατασκευή του λιμανιού και της πόλης και διανομή μιας μεγάλης έκτασης γης καθώς και άλλα προνόμια. Όταν το έμαθα, αναζήτησα κάποιους από τους πλέον αξιόπιστους ανθρώπους τους, οι οποίοι αρνήθηκαν ότι αυτό το γεγονός είχε κάποια σχέση με τον Ρώσο Πρόξενο. Δήλωσαν όμως ότι σκόπευαν να μεταναστεύσουν στη Ρωσία, εκτός αν τύχουν σωστής μεταχείρισης από τις τοπικές τουρκικές αρχές, εναντίον των οποίων έχουν αρκετά δικαιολογημένα παράπονα».

Κώστα Φωτιάδη, Πτυχές της ιστορίας του κρυπτοχριστιανικού προβλήματος, Θεσσαλονίκη 1997, σ. 81.

Ματιά στο παρελθόν

Η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων

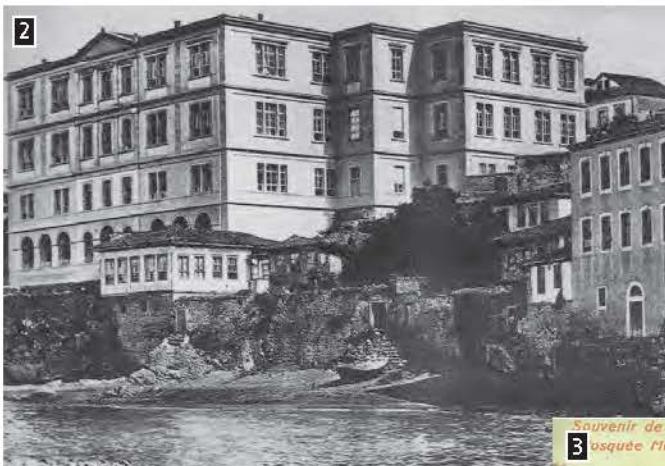
Το τέλος του 19^{ου} αιώνα χαρακτηρίστηκε επίσης και από την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Επρόκειτο για μια πρωτοβουλία του Γάλλου βαρόνου Πιέρ ντε Κουμπερτέν, ο οποίος εμπνεύσθηκε από τα αρχαία ελληνικά αθλητικά ιδεώδη και θέλησε να τα αναβιώσει. Οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες της σύγχρονης εποχής, μετά από πρόταση του Δημήτριου Βικέλα, πραγματοποιήθηκαν στο Παναθηναϊκό Στάδιο της Αθήνας. Ζεκίνησαν στις 5 Απριλίου του 1896. Από τις μεγάλες επιτυχίες των αθλητών ιδιαίτερα συγκινητική για τους Έλληνες ήταν η νίκη του Σπύρου Λούη στο αγώνισμα του μαραθωνίου δρόμου.

Ο Σπύρος Λούης

▲ Αποψη της Τραπεζούντας

▲ Το «Φροντιστήριο Τραπεζούντας»

▲ Αποψη της Προύσσας

Ερωτήματα

- Σε ποιούς αποσκοπούσε η πνευματική δραστηριότητα των Ελλήνων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατά τον 19^ο αιώνα;
- Με βάση την Πηγή 2, για ποιους λόγους παρουσιάζονται Έλληνες του Πόντου να επιθυμούν να αποχωρίσουν από την πατρίδα τους;

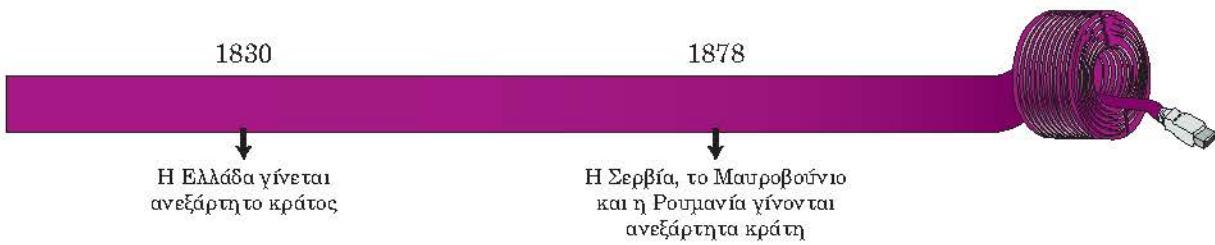
Κεφάλαιο 6

Η κρίση στα Βαλκάνια

Στη διάρκεια του 19^ο αιώνα η Οθωμανική Αυτοκρατορία αντιμετώπισε πολλά προβλήματα και άρχισε σταδιακά να χάνει εδάφη. Την ίδια εποχή οι βαλκανικοί λαοί αγωνίζονταν για την ελευθερία τους.

▲ Γελοιογραφία που απεικονίζει τις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής να «κατασπαράζουν» την Οθωμανική Αυτοκρατορία

Η παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατά τον 19^ο αιώνα ενθάρρυνε τους υπόδουλους βαλκανικούς λαούς να εξεγερθούν, διεκδικώντας την ελευθερία τους. Πρώτοι οι Έλληνες δημιούργησαν ανεξάρτητο ελληνικό κράτος. Στη συνέχεια και οι άλλοι βαλκανικοί λαοί κατάφεραν να κερδίσουν την ανεξαρτησία ή την αυτονομία τους. Ωστόσο, οι Τούρκοι εξακολουθούσαν να κατέχουν πολλά εδάφη της Βαλκανικής Χερσονήσου, στα οποία κατοικούσαν διάφορες εθνότητες.

Καθώς ο 19^{ος} αιώνας πλησίαζε προς το τέλος του, μεγάλωναν οι εθνικοί ανταγωνισμοί μεταξύ των λαών για τη διεκδίκηση των εδαφών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στα Βαλκάνια. Οι εδαφικές διεκδικήσεις των βαλκανικών λαών και τα συγκρούσμενα εμπορικά και άλλα οικονομικά συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων στην Οθωμανική Αυτοκρατορία περιέπλεξαν ακόμη περισσότερο το σύνθετο Ανατολικό Ζήτημα.

Το 1875 ξέσπασε εξέγερση στην Ερζεγοβίνη και τον επόμενο χρόνο το επαναστατικό κίνημα επεκτάθηκε στη Βουλγαρία, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο. Ο Σουλτάνος μετέφερε στρατιωτικές δυνάμεις προς τις επαναστατημένες περιοχές αλλά το 1877 μπήκε στον πόλεμο και η Ρωσία, η οποία ενδιαφερόταν για τους σλαβικούς λαούς των Βαλκανίων, καθώς έτσι εξυπηρετούνταν καλύτερα τα συμφέροντά της. Η Ρωσία νίκησε και η πιπμένη Τουρκία υποχρεώθηκε να υπογράψει τη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου (Μάρτιος του 1878). Η συνθήκη αυτή προέβλεπε την ίδρυση αυτόνομου βουλγαρικού κράτους, που θα περιελάμβανε ολόκληρη σχεδόν τη Μακεδονία, σε βάρος των ελληνικών διεκδικήσεων.

Οι υπόλοιπες Μεγάλες Δυνάμεις όμως αντέδρασαν στην εφαρμογή της συνθήκης, καθώς τα συμφέροντά τους επέβαλαν να διατηρηθούν τα σύνορα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και να εμποδιστεί η επέκταση της Ρωσίας προς τη Μεσόγειο.

Σε συνέδριο που έγινε στο Βερολίνο το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου, υπογράφηκε νέα συνθήκη, που αντικατέστησε τη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου και περιείχε ευνοϊκότερους όρους για την Τουρκία. Σύμφωνα με τη Συνθήκη του Βερολίνου (Ιούλιος του 1878), η Βουλγαρία παρέμεινε αυτόνομη αλλά έχασε τις περισσότερες περιοχές που της είχαν αποδοθεί με τη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου, ανάμεσά τους και τη Μακεδονία. Η Σερβία, το Μαυροβούνιο και η Ρουμανία κέρδισαν την ανεξαρτησία τους. Τέλος, η Ανατολική Ρωμυλία έγινε αυτόνομη ηγεμονία.

Το 1885 η Βουλγαρία προσάρτησε την Ανατολική Ρωμυλία. Η Ελλάδα αντέδρασε κπύσσοντας επιστράτευση, αλλά οι Μεγάλες Δυνάμεις με παρέμβασή τους εμπόδισαν μια πολεμική σύγκρουση. Ωστόσο, η αντιπαράθεση των εθνικών διεκδικήσεων έγινε μεγαλύτερη στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, καθώς ένας μεγάλος πόλεμος, ο Πρώτος Παγκόσμιος, επρόκειτο να ξεκινήσει.

❖ Γλωσσάρι

Ανατολικό Ζήτημα: Είναι το ζήτημα της διανομής των εδαφών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η οποία από τις αρχές του 18^{ου} αιώνα είχε αρχίσει να παρακμάζει.

Επιστράτευση: Η κλήση στα όπλα για ενδεχόμενο πόλεμο.

Αντιπαράθεση: Αντιπαλότητα, σύγκρουση.

Οι πηγές αφηγούνται...

1. Απόψεις του Χαρλαουν Τρικούπη για την εξωτερική πολιτική της Ελλάδας (απόδοση στα νέα ελληνικά) «Εθνική ιδέα του ελληνισμού είναι η απελευθέρωση των ελληνικών εδαφών και η σύσταση ενιαίου ελληνικού κράτους, που να περιλαμβάνει ολόκληρο το ελληνικό έθνος. Το δίκαιο αυτής της ιδέας το αναγνώρισε η Ευρώπη, το αναγνώρισε επίσης και η Τουρκία μετά τη σύσταση του ελληνικού κράτους. Δεν θα είχε καμία σημασία η επανίδρυση βασιλείου, όπως η σημερινή Ελλάδα, εάν αυτή δεν εθεωρείτο πυρήνας και πρόδρομος της σύμπτυξης, όταν θλιθεί το πλήρωμα του χρόνου, ολόκληρου του ελληνισμού σε ελεύθερο κράτος. Επομένως προς τον σκοπό αυτό έχει καθήκον να εργάζεται η Ελλάδα, τίμα και θαρραλέα, σεβόμενη τη διεθνή νομιμότητα, απολαμβάνοντας τη διεθνή αναγνώριση και προσφέροντας στον άλλον ότι απαιτεί για την ίδια».

Άρθρο του Χαρλαουν Τρικούπη στην εφημερίδα *Ωρα*, 2 Ιουλίου 1876. Έκδοση της Βουλής των Ελλήνων, Χαρλαος Τρικούπης. Η ζωή και το έργο του, τόμ. 1, επιμέλεια Αικατερίνη Φλεριανού, Αθήνα 1999, σ. 289.

2. Απόψεις του Βρετανού υπουργού των Εξωτερικών Marquis Salisbury το 1877 για το μέλλον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας

«Στη διάρκεια των ταξιδιών μου δεν έτυχε να συναντήσω έστω και έναν φίλο των Τούρκων. Απλούστατα, δεν υπάρχει. Οι περισσότεροι (συνομιλητές μου) πιστεύουν ότι ήρθε το τέλος τους. Μερικοί σκέπτονται ότι το ενδεχόμενο αυτό ίσως μπορεί προς το παρόν να αναβληθεί. Κανείς όμως δεν διατύπωσε την άποψη ότι θα μπορούσε να συντηρηθεί (η Οθωμανική Αυτοκρατορία) για πολύ ακόμα. Δεν ήμουν καθόλου προετοιμασμένος για μια τέτοια ομόφωνη γνώμη».

Ευάγγελον Κωφού, *Η Ελλάδα και το Ανατολικό Ζήτημα 1875-1881*, Αθήνα 2001, σ. 69.

3. Απόσπασμα από τις απόψεις του στελέχους του βρετανικού Φιλελεύθερου Κόμματος Charles Dilke, Λονδίνο 15 Ιανουαρίου 1878

«Τι είδους Ελλάς είναι η Ελλάς που δεν περιλαμβάνει τη Λήμνο, τη Λέσβο ή Μυτιλήνη, τη Χίο, τον Ολυμπό, την Όσσα, το Άγιο Όρος; Όχι μόνο το μεγαλύτερο μέρος, αλλά και το πιο ελληνικό μέρος της Ελλάδας παραλήφθηκε από το ελληνικό Βασίλειο. Η Κρήτη και τα νησιά, η ακτή της Θράκης και η ελληνική αποικία της Κωνσταντινούπολης είναι η ελληνική Ελλάς».

Ευάγγελον Κωφού, *Η Ελλάδα και το Ανατολικό Ζήτημα 1875-1881*, Αθήνα 2001, σ. 161.

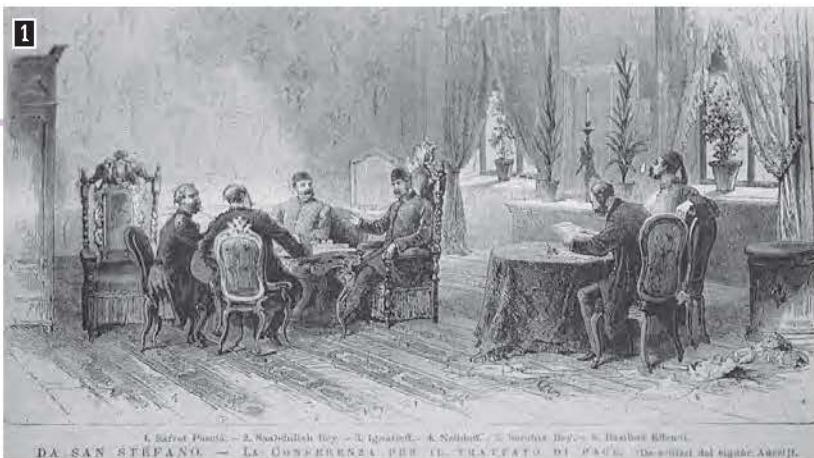
Ματιά στο παρελθόν

Οθωμανικές μεταρρυθμίσεις

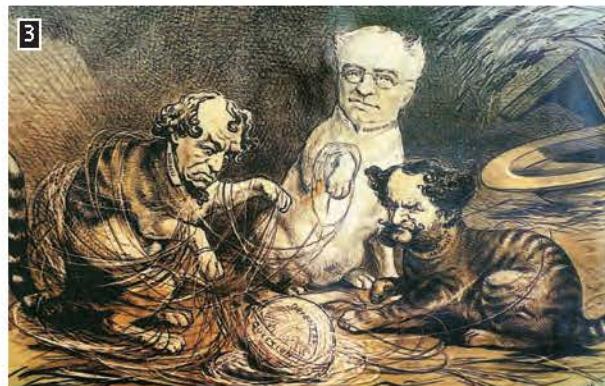
Η παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα διενικόλυνε την εξέγερση των υπόδοντων σε αυτήν βαλκανικών λαών. Δεν έλειψαν, βέβαια, οι προσπάθειες Σουλτάνων να σταματήσουν την κατάρρευση. Οι Σουλτάνοι αυτοί προχώρησαν σε διάφορες μεταρρυθμίσεις, κυρίως στη διοίκηση, οι οποίες αποκαλούνται «περίοδος του Τανζιμάτ». Ωστόσο, οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν δεν είχαν ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Ο μεταρρυθμιστής Σουλτάνος Αμπντούλ Μετζίτ Α'

▲ Απεικόνιση των συζητήσεων που οδήγησαν στην υπογραφή της Συνθήκης του Αγίου Στεφάνου (1878)

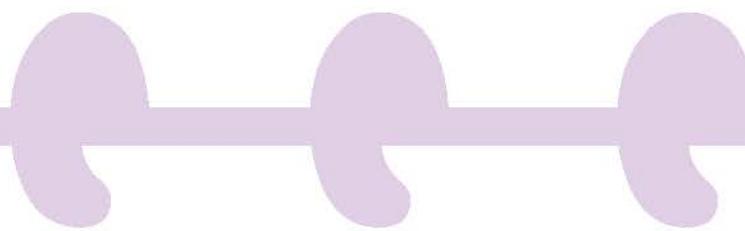

▲ Οι τρεις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής, Αγγλία, Αυστροουγγαρία και Ρωσία, παρομοιάζονται με γάτες που έχουν μπλεχθεί στο κουβάρι που φέρει την ένδειξη Ανατολικό Ζήτημα, Puck, Νέα Υόρκη, 1878

◀
Χάρτης με τις μεταβολές των συνόρων στα Βαλκανιά το δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα. Η περιοχή της Θεσσαλίας (ροζ χρώμα) ενσωματώθηκε στην Ελλάδα (κίτρινο χρώμα) το 1881

Ερωτήματα

- Τι γνωρίζετε για τις συνθήκες του Αγίου Σιεφάνου και του Βερολίνου;
- Ποιες περιοχές θεωρεί ο Βρετανός πολιτικός στην Πηγή 3 πως θα έπρεπε να ανίκουν στο ελληνικό κράτος; Βρίσκετε ομοιότητες στις απόψεις του με τις θέσεις που εκφράζει ο Τρικούπης στην Πηγή 1;

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Η Ελλάδα στον 19^ο αιώνα

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

- Ο Όθωνας ήταν ο πρώτος βασιλιάς της Ελλάδας από το 1833 έως το 1862. Τον διαδέχθηκε το 1863 ο Γεώργιος ο Α'.
- Το 1844 ο Όθωνας υποχρεώθηκε να παραχωρήσει Σύνταγμα, το οποίο περιόριζε τις εξουσίες του βασιλιά προς δφελος του Κοινοβουλίου.
- Τα σύνορα του πρώτου ανεξάρτητου ελληνικού κράτους ήταν περιορισμένα. Προκειμένου να επεκταθούν τα σύνορα και να απελευθερωθούν οι υπόδουλοι Έλληνες, προωθήθηκε η πολιτική της «Μεγάλης Ιδέας».
- Τον 19^ο αιώνα οι κυβερνήσεις προσπάθησαν να εκσυγχρονίσουν τη χώρα. Την περίοδο της πρωθυπουργίας του Χαροκόπειου Τρικούπη κατασκευάστηκαν πολλά μεγάλα έργα. Όμως οι μεγάλες οικονομικές δαπάνες οδήγησαν τελικά την Ελλάδα σε χρεοκοπία.
- Στη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα, εκτός από τους Έλληνες, αρκετοί ακόμη βαλκανικοί λαοί κέρδισαν την ελευθερία τους και σχημάτισαν δικά τους εθνικά κράτη.